

What is a Container?

• Container เป็นเทคโนโลยีที่ใช้สร้างหน่วยย่อย ๆ ของโปรแกรมหรือแอปพลิเคชัน ซึ่งมีทุกอย่างที่แอป พลิเคชันต้องการในการทำงาน เช่น ไฟล์ระบบ ไลบรารี และ dependencies ต่าง ๆ

• ข้อดีของ Container:

- ลดความยุ่งยากในการจัดการ เพราะแต่ละ Container สามารถรันได้อย่างอิสระ
- ใช้งานทรัพยากรระบบอย่างมีประสิทธิภาพและประหยัด
- พกพาง่าย สามารถรันได้ทุกที่ (cross-platform)

Containers vs Virtual Machines (VMs)

- VM: มีระบบปฏิบัติการเต็มรูปแบบ, ใช้ทรัพยากรจำนวนมาก, และรันหลายแอปพลิเคชันพร้อมกันใน เครื่องเดียว
- Container: รันได้บน OS หลัก (host OS), มีขนาดเล็กกว่า, ใช้ทรัพยากรน้อยกว่า และเน้นการพกพาไป ใช้ได้ทุกที่
- สรุป: Container คือหน่วยย่อยที่เบากว่า VM ช่วยลดทรัพยากรที่ใช้และสะดวกต่อการจัดการมากกว่า VM

Key Benefits of Using Containers

- Resource Efficiency:
 - Container ใช้ทรัพยากรน้อยกว่า VM ช่วยลดการใช้ CPU, Memory และ Storage ทำให้การบริหารจัดการระบบง่าย ขึ้น
- Portability:
 - เนื่องจาก Container ทำงานใน environment ที่กำหนดไว้ แอปพลิเคชันใน Container จึงสามารถย้ายไปทำงานได้ ทุกที่ เช่น จาก Local ไป Production
- Isolation:
 - Container แยกแอปพลิเคชันและ dependencies ออกจากกัน ทำให้มั่นใจว่าแอปจะไม่รบกวนกัน และรองรับหลาย แอปพลิเคชันในระบบเดียว

Containers in Development and Testing

- Flexible Development:
 - นักพัฒนาสามารถสร้างสภาพแวดล้อมจำลองที่ใกล้เคียงกับ Production ได้ ทำให้การทดสอบแอปพลิเคชันทำได้ แม่นยำและง่าย
- Consistent Environments:
 - เนื่องจาก Container มี environment แบบเดียวกันไม่ว่าจะรันที่ใด จึงทำให้มั่นใจว่าแอปพลิเคชันจะทำงานได้ เหมือนกันในทุกระบบ
- Quick Setup:
 - นักพัฒนาสามารถ deploy แอปพลิเคชันใน Container ได้รวดเร็ว ไม่ต้องตั้งค่า environment หลายครั้ง

What is Docker

- Docker:
 - เป็นแพลตฟอร์มสำหรับสร้าง, จัดการ, และรัน Containers ซึ่งรวม dependencies ทั้งหมดของแอปพลิเคชันให้อยู่ใน หน่วยเดียว ช่วยให้แอปสามารถทำงานได้ในทุกสภาพแวดล้อม
- ความสำคัญของ Docker:
 - ลดความซับซ้อนในการติดตั้งและจัดการแอปพลิเคชัน
 - ทำให้แอปพลิเคชันมีความยืดหยุ่นและสามารถ deploy ได้รวดเร็ว

Introduction to Docker Compose

- Docker Compose:
 - เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เราจัดการ multi-container application ได้ง่ายขึ้น โดยการกำหนดคอนฟิกทั้งหมดในไฟล์ docker-compose.yml ไฟล์เดียว
- การทำงาน:
 - Docker Compose จะช่วยตั้งค่าและรัน Containers หลายตัวพร้อมกันด้วยคำสั่งเดียว เช่น docker-compose up

Structure of docker-compose.yml

• ตัวอย่างไฟล์ docker-compose.yml:

```
Copy code
yaml
 web:
    image: nginx
      - "80:80"
 db:
    image: mysql
      MYSQL_ROOT_PASSWORD: example
```


Structure of docker-compose.yml

- คำอธิบาย:
 - services: ระบุ Containers ที่ต้องการใช้ เช่น web และ db
 - image: ชี้ไปที่ Docker image ที่ต้องการใช้ เช่น nginx และ mysql
 - ports และ environment: ตั้งค่าการเชื่อมต่อระหว่าง Containers

What is a Docker Image

- Docker Image: เป็นแม่แบบ (template) ที่เก็บทุกอย่างที่แอปพลิเคชันต้องการในการรัน เช่น โค้ด, ไลบรารี, และ dependencies ต่าง ๆ
- ลักษณะเฉพาะของ Image:
 - Images สามารถถูกสร้างขึ้น, ดึงลง, และแชร์ได้
 - เป็นไฟล์แบบ read-only และสามารถนำมาสร้าง Container ได้หลายตัว

What is a Docker Container

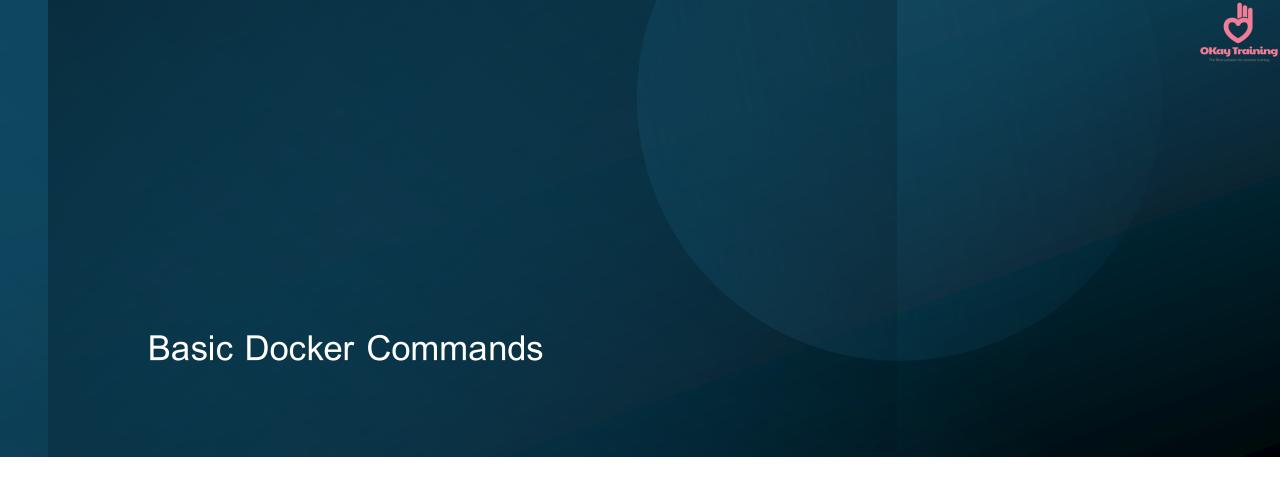
- Docker Container: คือ instance ของ Image ที่ถูกรันขึ้นเพื่อเป็นแอปพลิเคชันจริง ทำให้เราสามารถใช้ งานแอปพลิเคชันนั้นได้
- ลักษณะสำคัญ:
 - Container ทำงานแยกเป็นเอกเทศจากระบบอื่น และสามารถสร้างได้หลายตัวจาก Image เดียว
 - มีความยืดหยุ่นสูงและสามารถหยุด ลบ หรือสร้างใหม่ได้โดยไม่กระทบกับระบบหลัก

What is a Docker Registry

- Docker Registry: เป็นแหล่งเก็บ Docker Images ซึ่งสามารถดึงลงมาสร้าง Container ได้ เช่น Docker Hub ที่เป็น Registry แบบสาธารณะ
- กระบวนการทำงาน:
 - นักพัฒนาสามารถ push (อัปโหลด) Image ขึ้น Registry และดึง (pull) Image ลงมาใช้ได้ตามต้องการ ทำให้การ แบ่งปัน Image สะดวกและรวดเร็ว

Overview of Basic Docker Commands

- คำสั่งพื้นฐานใน Docker ที่จำเป็นในการเริ่มต้นใช้งานและจัดการ Containers
- คำสั่งหลัก:
 - docker run: สร้างและรัน Container จาก Image
 - docker ps: แสดงรายชื่อ Containers ที่กำลังรันอยู่
 - docker stop: หยุดการทำงานของ Container
 - docker rm: ลบ Container ที่หยุดทำงานแล้ว

คำสั่ง	คำอธิบาย
docker run	สร้างและเริ่ม Container จาก Image
docker ps	แสดง Containers ที่กำลังรัน
docker stop	หยุด Container ตามชื่อหรือ ID
docker rm	ลบ Container ที่หยุดการทำงานแล้ว

Running and Managing Containers

- ตัวอย่างการใช้คำสั่งเพื่อสร้าง, รัน, และจัดการ Container:
 - สร้างและรัน Container: docker run -d --name myapp nginx
 - ตรวจสอบ Container ที่รันอยู่: docker ps
 - หยุดการทำงาน: docker stop myapp
 - ลบ Container: docker rm myapp
- คำอธิบายเพิ่มเติม: คำสั่งเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเริ่มต้นและจัดการแอปพลิเคชันใน Docker ได้ง่าย ขึ้น

Steps to Deploy a Docker Container

- คำสั่งการ deploy NGINX ใน Docker:
 - เริ่มต้นการ deploy ด้วยคำสั่ง: bash

docker run -d -name testnginx -p 8000:8000 nginx

docker run -d --name tongapp -p 8000:8000 nginx

- คำอฐิบายคำสั่ง:
 - -d: รัน Container ในโหมด background (detached mode)
 - -p 80:80: ทำการแมปพอร์ต 80 ของเครื่องหลักกับพอร์ต 80 ของ Container
 - nginx: ชี้ไปที่ Docker Image ของ NGINX ที่จะใช้ในการรัน

การตรวจสอบ: หลังจากรันคำสั่ง สามารถตรวจสอบได้โดยเปิดเบราว์เซอร์และเข้าไปที่ http://localhost

Verifying the Deployment on Browser

- การตรวจสอบผลลัพธ์:
 - เปิดเบราว์เซอร์และเข้าที่ http://localhost
 - หากการ deploy สำเร็จ หน้าตาของ NGINX welcome page จะแสดงขึ้นมา ซึ่งหมายความว่า NGINX Server ถูกติดตั้งและทำงานบน Docker อย่างถูกต้อง
- การตรวจสอบสถานะ Container:
 - ใช้คำสั่ง docker ps เพื่อตรวจสอบว่า Container กำลังรันอยู่

Microservices

- Microservices คือรูปแบบการพัฒนาแอปพลิเคชันที่แบ่งระบบออกเป็น ชุดของบริการขนาดเล็ก (Small, Independent Services) ซึ่งแต่ละบริการทำงานได้อย่างอิสระ มีหน้าที่เฉพาะเจาะจง เช่น การจัดการผู้ใช้ (User Management) หรือการประมวลผลคำสั่งซื้อ (Order Processing)
- ลักษณะสำคัญของ Microservices:
 - อิสระ (Independence):
 - แต่ละบริการสามารถพัฒนา ทดสอบ ปรับปรุง หรือปรับขนาดได้โดยไม่กระทบกับบริการอื่น
 - หน้าที่เฉพาะ (Single Responsibility):
 - มุ่งเน้นไปที่การทำงานเฉพาะ เช่น การส่งอีเมลหรือการจัดการฐานข้อมูล
 - การสื่อสารระหว่างบริการ:
 - ใช้ API เช่น REST, gRPC หรือ Message Queue เพื่อให้บริการต่าง ๆ สื่อสารกัน

Microservices

- ตัวอย่าง:
 - - บริการ A: การจัดการสินค้าคงคลัง
 - บริการ B: การจัดการคำสั่งซื้อ
 - บริการ C: การชำระเงิน
 - บริการเหล่านี้สามารถทำงานแยกกันได้และปรับขยายได้ตามความต้องการ เช่น เพิ่มทรัพยากรในบริการ ชำระเงินในช่วงโปรโมชั่น

ข้อดีของ Microservices

- ความยืดหยุ่น: แก้ไขหรืออัปเดตส่วนใดส่วนหนึ่งได้โดยไม่กระทบส่วนอื่น
- การปรับขนาด: สามารถปรับขนาดบริการที่ต้องการได้โดยเฉพาะ
- ประสิทธิภาพทีม: ทีมพัฒนาแต่ละทีมสามารถทำงานบนบริการของตนเองได้

ข้อเสียของ Microservices

- ความซับซ้อนในการจัดการระบบ
- การสื่อสารระหว่างบริการที่เพิ่มขึ้น

ตัวอย่างการนำไปใช้งาน

- E-commerce Platform: มีบริการแยกต่างหากสำหรับการแสดง สินค้า การสั่งซื้อ และการชำระเงิน
- Streaming Platform: มีบริการสำหรับการจัดการบัญชี การสตรีม และคำแนะนำ

ความหมายของ Cloud Native

- Cloud Native หมายถึง การพัฒนาและปรับใช้แอปพลิเคชัน ที่ออกแบบมาเพื่อทำงานใน สภาพแวดล้อม Cloud อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการใช้ Container, Microservices, และ DevOps เป็นเครื่องมือหลัก:
 - Container: ทำให้แอปพลิเคชันเป็นหน่วยอิสระ ง่ายต่อการปรับใช้และจัดการ
 - Microservices: ช่วยแบ่งระบบใหญ่ให้เป็นส่วนเล็ก ๆ ที่ยืดหยุ่น
 - DevOps: ช่วยเร่งกระบวนการพัฒนาและปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่อง

Cloud Native Foundation (CNCF)

- CNCF (Cloud Native Computing Foundation) เป็นองค์กรที่สนับสนุน การใช้งาน **Open Source Tools** สำหรับระบบ Cloud Native:
 - Kubernetes: ระบบจัดการ Container แบบอัตโนมัติ
 - Prometheus: เครื่องมือสำหรับการ Monitoring
 - Envoy: Proxy สำหรับการสื่อสารระหว่าง Microservices

แนวคิดการสร้าง Application ที่รองรับการ Scaling

• Cloud Native ช่วยให้องค์กรสามารถสร้างแอปพลิเคชันที่สามารถขยายตัว และรองรับการใช้งานได้หลากหลายสถานการณ์โดยการใช้แนวคิดดังนี้:

1.Stateless Services:

- 1. ออกแบบบริการให้ไม่พึ่งพาข้อมูลที่อยู่ภายในตัว Container
- 2. ข้อมูลที่สำคัญจะถูกจัดเก็บใน **Database หรือ Persistent Storage** ตัวอย่าง:
 บริการ Login ที่จัดเก็บ Session ใน Redis แทนที่จะเก็บในตัว Container

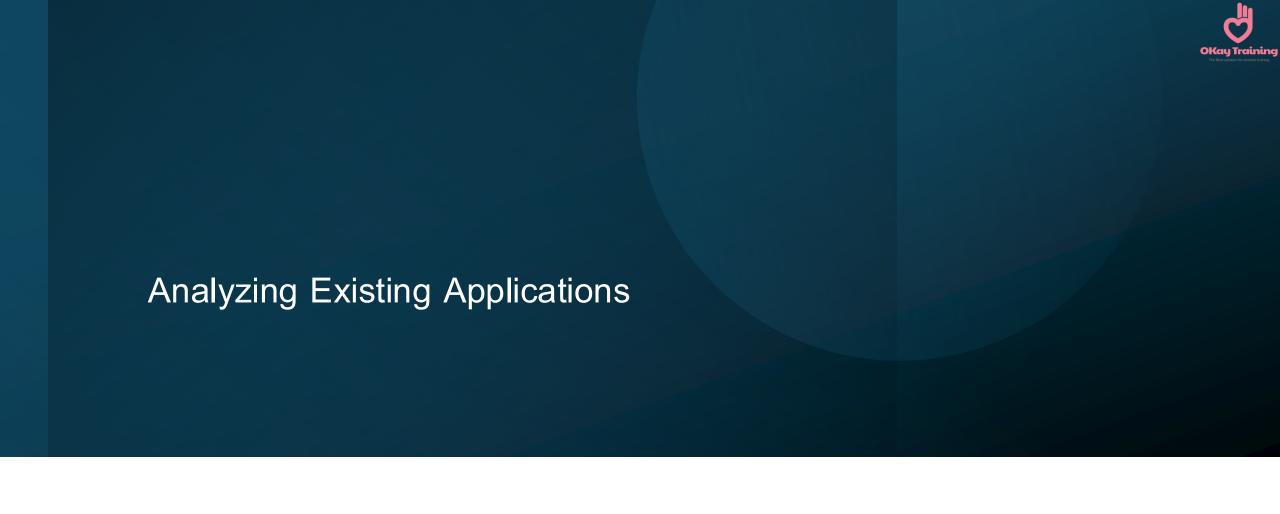
2.Auto Scaling:

1. ใช้ Kubernetes หรือ Cloud Provider (เช่น AWS, Azure) ในการเพิ่มหรือลดจำนวน Container ตามปริมาณงาน ตัวอย่าง: ในช่วงที่มีผู้ใช้จำนวนมาก ระบบสามารถเพิ่ม Container เพื่อรองรับผู้ใช้งาน

3. Resilience:

- 1. ระบบสามารถรองรับข้อผิดพลาดและกู้คืนได้อัตโนมัติ
- 2. ใช้ Kubernetes เพื่อ Restart Pod ที่ล้มเหลวหรือลดผลกระทบจากปัญหา ตัวอย่าง:
 - หาก Node หนึ่งใน Cluster มีปัญหา Kubernetes จะย้าย Pod ไปยัง Node อื่นโดยอัตโนมัติ

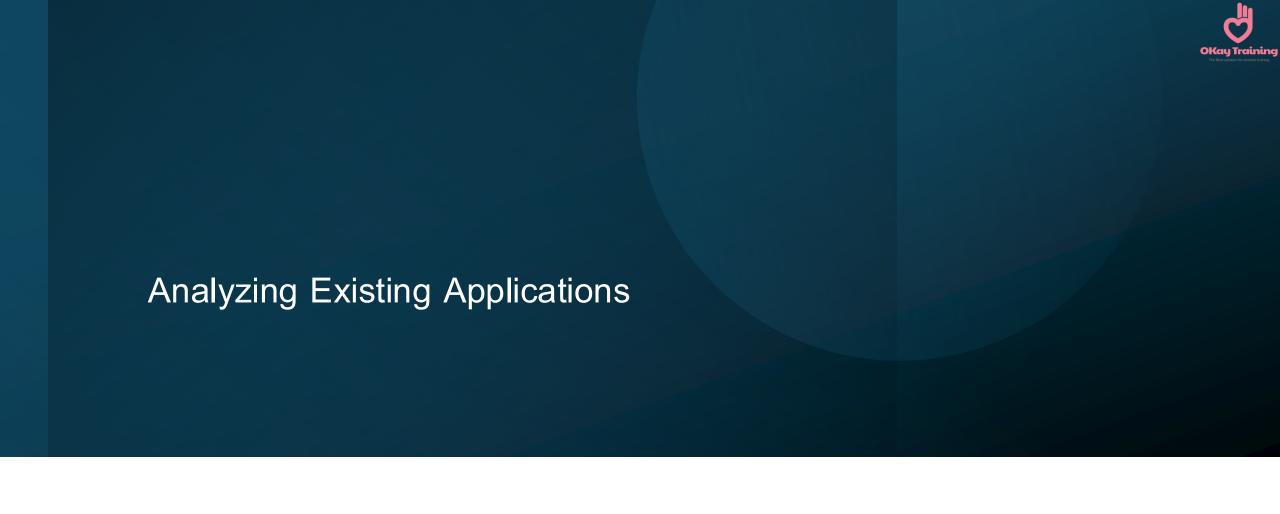

แนวคิดการสร้าง Application ที่รองรับการ Scaling

- กิจกรรม: วิเคราะห์และออกแบบแอปพลิเคชันให้เป็น Microservices
- โจทย์:
 - ผู้เรียนได้รับข้อมูลของแอปพลิเคชันแบบ Monolithic เช่น ระบบจองโรงแรม
 - ฟังก์ชันหลัก:
 - การจองห้องพัก
 - การจัดการผู้ใช้
 - การชำระเงิน
- - ระบุฟังก์ชันที่สามารถแยกเป็นบริการออกแบบแต่ละบริการให้ทำงานแบบอิสระ

 - ูวางแผนการสื่อสารระหว่างบริการ (เช่น REST หรือ gRPC)
 - สร้าง Diagram ของระบบ Microservices

แนวคิดการสร้าง Application ที่รองรับการ Scaling

- กิจกรรม: วิเคราะห์และออกแบบแอปพลิเคชันให้เป็น Microservices
- โจทย์:
 - ผู้เรียนได้รับข้อมูลของแอปพลิเคชันแบบ Monolithic เช่น ระบบจองโรงแรม
 - ฟังก์ชันหลัก:
 - การจองห้องพัก
 - การจัดการผู้ใช้
 - การชำระเงิน

- ระบุฟังก์ชันที่สามารถแยกเป็นบริการออกแบบแต่ละบริการให้ทำงานแบบอิสระ
- ูวางแผนการสื่อสารระหว่างบริการ (เช่น REST หรือ gRPC)
- ัสร้าง Diagram ของระบบ Microservices

Introduction to Pod, Replica Set, Deployment, and Service

Understanding Kubernetes Architecture

- Pod: เป็นหน่วยพื้นฐานใน Kubernetes ที่ใช้สำหรับบรรจุ Container ซึ่งสามารถมี Container หลายตัวอยู่ภายใน Pod เดียว
 - ลักษณะสำคัญ: Pods จะแบ่งปัน IP Address, Port Space, และ Storage
- Replica Set: ใช้ในการจัดการจำนวน Pod ให้มีจำนวนตามที่ต้องการ เช่น หาก Pod ล้มเหลว Replica Set จะสร้าง Pod ใหม่ขึ้นมาแทน
 - ฟังก์ชัน: รับประกันว่ามี Pod ทำงานอยู่จำนวนที่กำหนดเสมอ

Deployment and Service in Kubernetes

- Deployment: เป็นเครื่องมือที่ช่วยควบคุมการ release และ update ของ Pods โดยสามารถ rollback ไปยังเวอร์ชันก่อนหน้าได้
 - ฟังก์ชัน: ทำให้การอัปเดตแอปพลิเคชันทำได้อย่างราบรื่น
- Service: ทำหน้าที่เป็น load balancer ที่ช่วยเชื่อมต่อระหว่าง Pods และการเข้าถึงแอปพลิเคชัน จากภายนอก
 - ประเภทของ Service: ClusterIP (เข้าถึงได้ภายใน Cluster), NodePort (เข้าถึงได้จากภายนอก)

Introduction to Pod, Replica Set, Deployment, and Service

What is a Dockerfile?

- Dockerfile: เป็นไฟล์ที่ใช้ในการสร้าง Docker Image โดยประกอบด้วยชุดคำสั่งที่บอกให้ Docker รู้ว่าควรทำอะไรในการสร้าง Image
- คำสั่งพื้นฐานใน Dockerfile:
 - FROM: ใช้เพื่อกำหนด Image พื้นฐานที่จะใช้สร้าง
 - COPY: ใช้เพื่อคัดลอกไฟล์จากเครื่องหลักไปยัง Image
 - RUN: ใช้สำหรับรันคำสั่งในระหว่างการสร้าง Image
 - CMD: ใช้กำหนดคำสั่งที่ต้องการให้รันเมื่อ Container เริ่มทำงาน

Example of a Dockerfile

• ตัวอย่างโค้ด Dockerfile:

```
Copy code
dockerfile
# กำหนด image พื้นฐาน
FROM python:3.8-slim
# กำหนด working directory
WORKDIR /app
# คัดลอกไฟล์ requirements.txt
COPY requirements.txt .
# ติดตั้ง dependencies
RUN pip install --no-cache-dir -r requirements.txt
# คัดลอกโค้ดแอปพลิเคชัน
COPY . .
# กำหนดคำสั่งที่จะรันเมื่อ Container เริ่ม
CMD ["python", "app.py"]
```


Example of a Dockerfile

- คำอธิบาย:
 - FROM python:3.8-slim: ใช้ Python 3.8-slim เป็น Image พื้นฐาน
 - WORKDIR /app: ตั้งค่า directory สำหรับการทำงานใน Container
 - COPY: คัดลอกไฟล์ไปยัง Container
 - RUN: ติดตั้ง dependencies
 - CMD: รัน app.py เมื่อ Container เริ่มทำงาน

Introduction to Docker Compose

- Docker Compose: เครื่องมือที่ช่วยให้เราจัดการหลาย Container ในโครงการเดียวกันด้วยไฟล์ YAML (docker-compose.yml)
- ความสำคัญ:
 - ช่วยลดความยุ่งยากในการจัดการ Containers หลายตัว
 - สามารถกำหนด services, networks, และ volumes ในไฟล์เดียว

Sample docker-compose.yml

• ตัวอย่างไฟล์ docker-compose.yml:

```
Copy code
yaml
version: '3'
services:
  web:
    build: .
    ports:
      - "80:80"
  db:
    image: mysql
    environment:
      MYSQL_ROOT_PASSWORD: example
```


Introduction to Docker Compose

- คำอธิบาย:
 - services: กำหนด Containers หลายตัว เช่น web และ db
 - build: สร้าง Container จาก Dockerfile ใน directory ปัจจุบัน
 - ports: ทำการแมพพอร์ตจาก Container สู่เครื่องหลัก
 - environment: กำหนดตัวแปรสภาพแวดล้อมสำหรับ Container

Understanding Health Check

- Health Check: ฟีเจอร์ที่ใช้ในการตรวจสอบสถานะการทำงานของ Container โดยการรันคำสั่ง หรือสคริปต์ที่กำหนดเพื่อเช็คว่าทำงานอย่างถูกต้องหรือไม่
- ทำไมต้องใช้ Health Check?:
 - ช่วยให้เราทราบว่า Container ยังทำงานได้ตามปกติหรือไม่
 - ช่วยในการจัดการปัญหาที่อาจเกิดขึ้น เช่น การรีสตาร์ท Container ที่ไม่ตอบสนอง

Understanding Health Check

• คำสั่ง Health Check ใน Dockerfile:

HEALTHCHECK --interval=30s --timeout=10s --retries=3 CMD curl -f http://localhost/ || exit 1

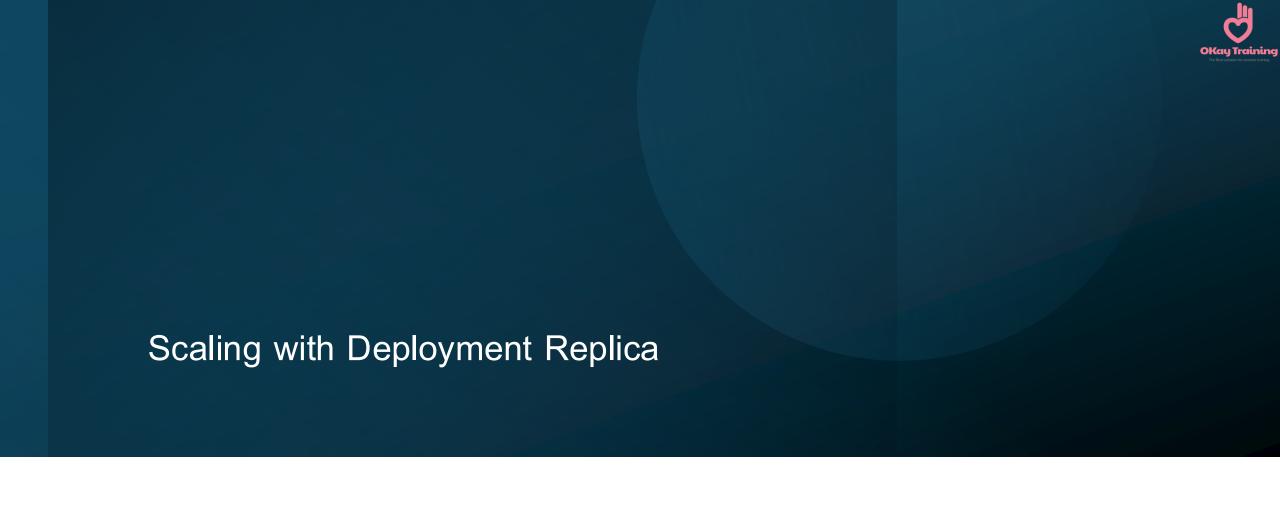
- --interval: เวลาที่จะรอระหว่างการตรวจสอบ
- --timeout: เวลาที่จะรอให้คำสั่งเสร็จ
- --retries: จำนวนครั้งที่ให้ลองก่อนที่จะระบุว่า Container ไม่พร้อมใช้งาน

Achieving High Availability with Health Checks

- High Availability (HA): แนวทางการออกแบบระบบเพื่อให้มั่นใจว่าแอปพลิเคชันยังคงทำงานได้ ตลอดเวลา แม้ว่า Container หรือ Services จะเกิดความล้มเหลว
- การจัดการด้วย Health Check:
 - เมื่อ Health Check พบว่า Container ไม่พร้อมใช้งาน จะมีการรีสตาร์ท Container โดยอัตโนมัติ
 - สามารถตั้งค่าให้แจ้งเตือนเมื่อ Container ไม่ตอบสนองหรือมีปัญหา
- ตัวอย่าง Workflow:
 - Container ทำงานอยู่
 - Health Check รันทุก ๆ 30 วินาที
 - หากพบว่า Container ไม่ตอบสนอง จะรีสตาร์ท Container โดยอัตโนมัติ

What is Scaling with Deployment Replica?

- Scaling: เป็นกระบวนการเพิ่มหรือลดจำนวน Pods ที่รันใน Kubernetes เพื่อรองรับการใช้งานที่ มีการเปลี่ยนแปลง
- Replica: เป็นการสร้างสำเนาของ Pod เพื่อให้มีความพร้อมในการให้บริการมากขึ้น
- เหตุผลในการทำ Scaling:
 - รองรับปริมาณการใช้งานที่เพิ่มขึ้น
 - เพิ่มความทนทานของแอปพลิเคชันเมื่อ Pod ใด Pod หนึ่งล้มเหลว
 - ช่วยลดเวลาในการตอบสนอง (Response Time) ของแอปพลิเคชัน

Example of Scaling with Deployment Replica

- การเพิ่มจำนวน Replica:
- คำสั่งในการเพิ่ม Replica ใน Deployment:

bash

kubectl scale deployment <deployment-name> --replicas=<number>

- ตัวอย่าง:
 - หากต้องการเพิ่มจำนวน Replica เป็น 5:

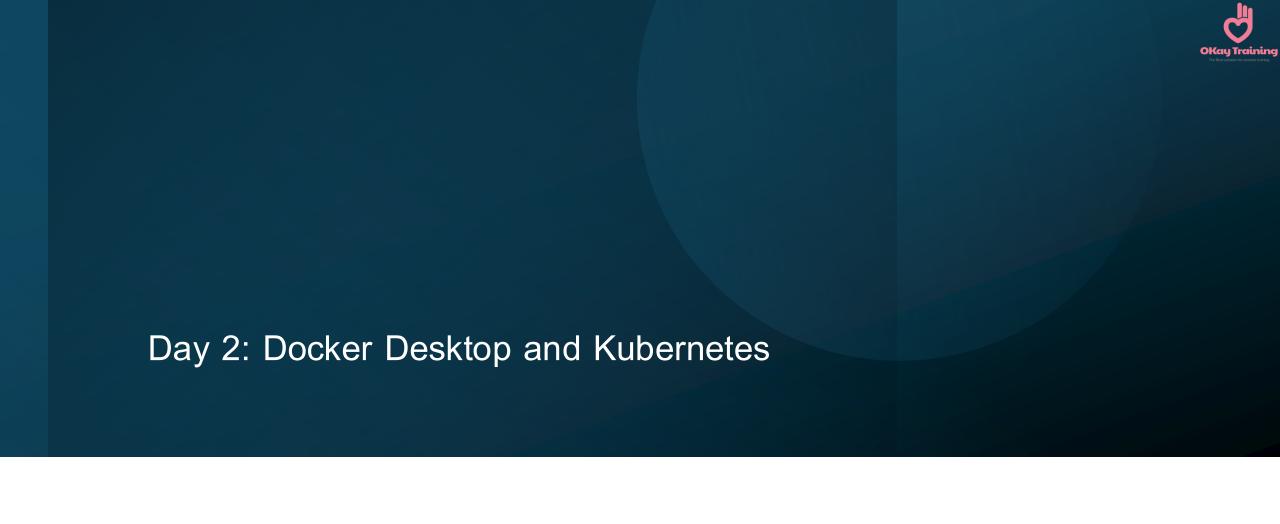
bash

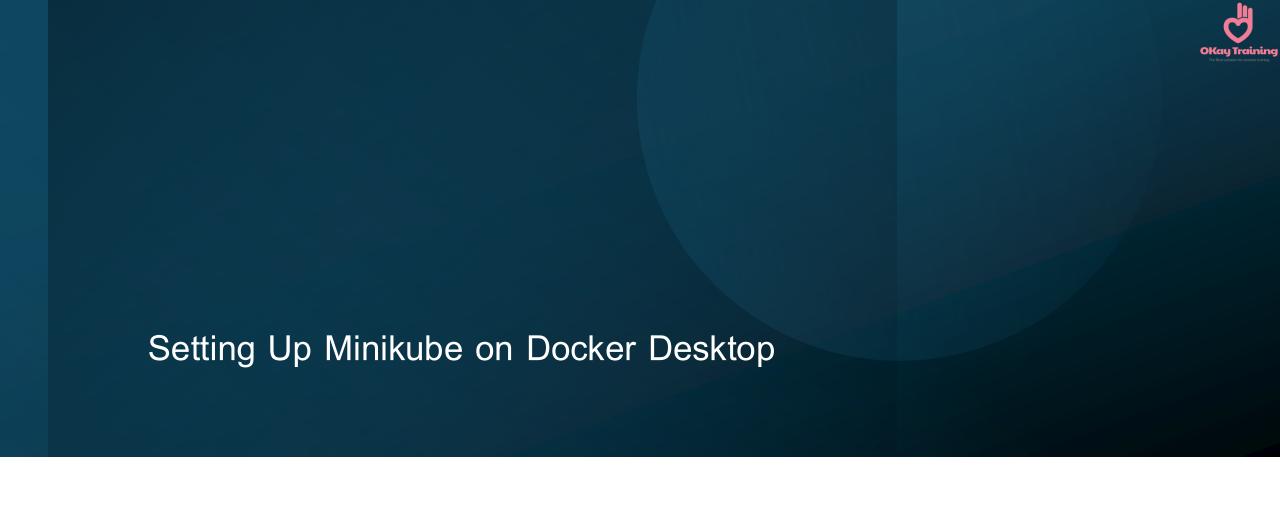
kubectl scale deployment my-app --replicas=5

- ผลลัพธ์ที่ได้:
 - Kubernetes จะสร้าง Pods เพิ่มเติมขึ้นมาให้มีจำนวนตามที่กำหนด
 - ช่วยให้แอปพลิเคชันรองรับการใช้งานที่สูงขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Introduction to Minikube

- Minikube: เครื่องมือที่ใช้ในการจำลอง Kubernetes Cluster บนเครื่อง Local เพื่อให้ผู้ใช้สามารถ ทดลองใช้งาน Kubernetes ได้ง่ายและรวดเร็ว
- คุณสมบัติหลัก:
 - สามารถสร้าง Cluster Kubernetes ขนาดเล็กได้ในเครื่องเดียว
 - รองรับการทำงานร่วมกับ Docker Desktop ทำให้ไม่จำเป็นต้องติดตั้ง VM แยกต่างหาก
 - ช่วยในการพัฒนาและทดสอบแอปพลิเคชันที่ใช้ Kubernetes

Step-by-Step Installation

- ขั้นตอนการติดตั้ง Minikube:
 - ตรวจุสอบว่า Docker Desktop เปิดอยู่: ก่อนเริ่มติดตั้งให้แน่ใจว่า Docker Desktop เปิดใช้งานอยู่
 - ติดตั้ง Minikube: สามารถติดตั้งได้โดยการดาวน์โหลด Binary จาก Minikube Releases
 - ใช้คำสั่งสำหรับติดตั้ง:

bash

curl -LO https://storage.googleapis.com/minikube/releases/latest/minikube-darwin-amd64 sudo install minikube-darwin-amd64 /usr/local/bin/minikube

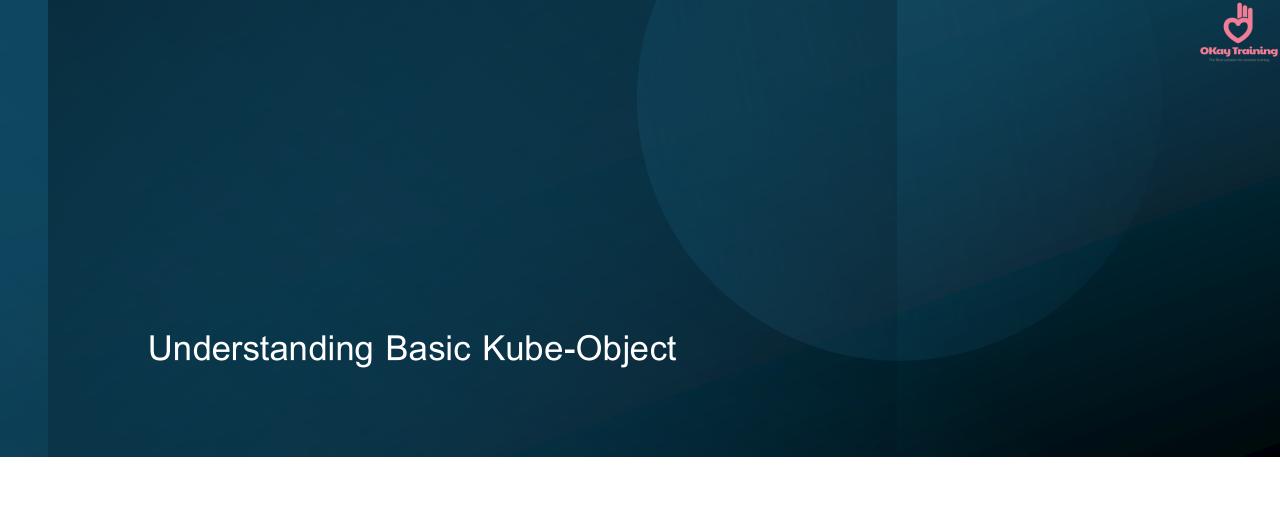
sudo install minikube-darwin-amd64 /usr/local/bin/minikube
• เริ่มต้น Minikube: รันคำสั่งเพื่อเริ่มต้น Cluster:

bash

minikube start --driver=docker

• ผลลัพธ์ที่คาดหวัง: หลังจากรันคำสั่งข้างต้น จะเห็นข้อความยืนยันว่าการติดตั้ง Minikube สำเร็จ

Introduction to Kube-Objects

- Kube-Objects: หน่วยพื้นฐานที่ใช้ในการจัดการ Resource ใน Kubernetes ซึ่งช่วยให้การบริหาร จัดการและการทำงานของ Cluster เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ประเภทของ Kube-Objects พื้นฐาน:
 - Pod: หน่วยพื้นฐานที่บรรจุ Container อย่างน้อยหนึ่งตัว และทำงานร่วมกันในเครือข่ายเดียวกัน
 - Node: เครื่องที่ทำงานใน Cluster ซึ่งสามารถเป็น Virtual Machine หรือ Physical Machine และมีการรัน Pods
 - Service: เป็น Abstraction ที่ช่วยในการเข้าถึง Pods โดยใช้ IP และ DNS ช่วยให้สามารถเชื่อมต่อกับ Pods ได้อย่างต่อเนื่องแม้ว่า Pods จะถูกสร้างหรือทำลาย

Relationship Between Kube-Objects

- การเชื่อมต่อระหว่าง Kube-Objects:
 - Pod: ทำงานอยู่บน Node ซึ่งหมายถึงว่าแต่ละ Node สามารถมีหลาย Pods รันอยู่
 - Service: ทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการเข้าถึง Pods โดยสามารถกำหนดให้ Service เชื่อมต่อกับ Pods หลาย ๆ ตัวได้
 - การ Load Balance: Service จะทำการกระจายการเชื่อมต่อจาก Client ไปยัง Pods ที่ทำงานอยู่ใน Node ต่าง ๆ เพื่อให้มีการทำงานที่มีประสิทธิภาพ
- ตัวอย่าง: หากต้องการเข้าถึงแอปพลิเคชันที่รันอยู่ใน Pods ผู้ใช้จะเชื่อมต่อผ่าน Service แทน การเชื่อมต่อกับ Pods โดยตรง

Persistent Volume (PV) & Persistent Volume Claim (PVC)

What is Persistent Volume (PV)?

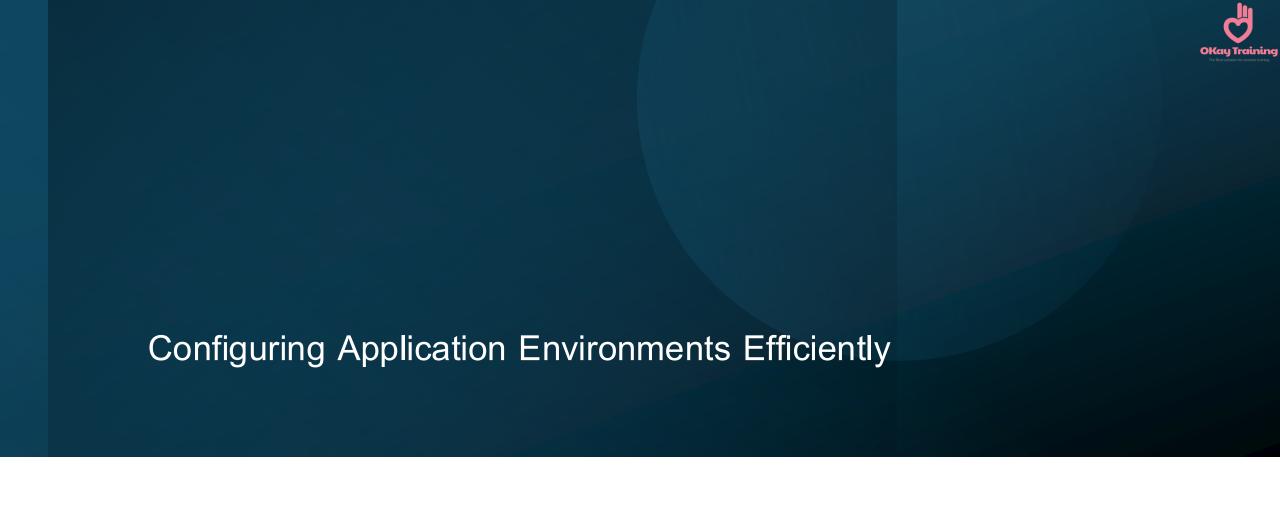
- Persistent Volume (PV): พื้นที่เก็บข้อมูลที่ Kubernetes จัดให้ เป็น Resource แบบ Abstract ที่ สร้างขึ้นโดยผู้ดูแลระบบ (Administrator) ซึ่งมีการกำหนดขนาดและประเภทของ Storage
- คุณสมบัติของ PV:
 - สามารถเก็บข้อมูลได้อย่างถาวร แม้ว่าจะมีการสร้างหรือทำลาย Pods
 - รองรับการเข้าถึงจากหลาย Pods ได้ (ขึ้นอยู่กับประเภทของ Storage)
- ประเภทของ Storage:
 - NFS (Network File System)
 - iSCSI (Internet Small Computer Systems Interface)
 - Cloud Storage เช่น AWS EBS, Google Persistent Disk

What is Persistent Volume Claim (PVC)?

- Persistent Volume Claim (PVC): คำร้องขอใช้พื้นที่เก็บข้อมูลจาก PV ซึ่งถูกสร้างขึ้นโดยผู้ใช้ หรือแอปพลิเคชัน
- วิธีการทำงาน:
 - เมื่อผู้ใช้ต้องการพื้นที่เก็บข้อมูล จะสร้าง PVC เพื่อระบุความต้องการ เช่น ขนาดและประเภท
 - Kubernetes จะทำการค้นหา PV ที่มีคุณสมบัติตรงกับ PVC และผูก PV นั้นกับ PVC
- ความสำคัญ: PVC ช่วยให้ผู้ใช้สามารถขอพื้นที่เก็บข้อมูลได้โดยไม่ต้องรู้จักรายละเอียดของ PV ที่มีอยู่

Introduction to Environment Variables

- Environment Variables: ตัวแปรที่ใช้เก็บค่าคอนฟิกต่าง ๆ สำหรับแอปพลิเคชัน ช่วยให้สามารถ เปลี่ยนแปลงค่าที่ใช้ในการทำงานของแอปพลิเคชันได้โดยไม่ต้องแก้ไขโค้ด
- ประโยชน์ของ Environment Variables:
 - รองรับการตั้งค่า Config ที่แตกต่างกันในแต่ละสภาพแวดล้อม (development, testing, production)
 - ป้องกันการเปิดเผยข้อมูลสำคัญ เช่น รหัสผ่าน หรือ API Keys ในโค้ด
 - ทำให้การพัฒนาและทดสอบแอปพลิเคชันเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Configuring Environment Variables in YAML

• การตั้งค่า Environment Variables ใน Kubernetes:

```
Copy code
yaml
apiVersion: v1
kind: Pod
metadata:
  name: my-app
spec:
  containers:
  - name: app-container
    image: my-app-image
    env:
    - name: DATABASE_URL
      value: "mysql://user:password@mysql:3306/dbname"
```


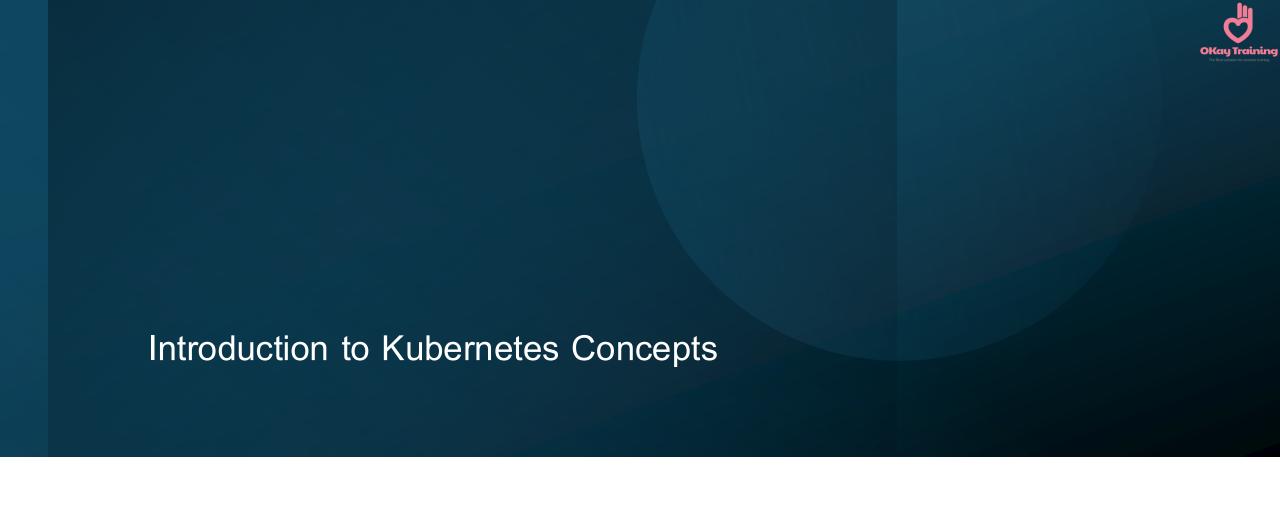
Configuring Environment Variables in YAML

• การตั้งค่า Environment Variables ใน Docker Compose:

```
version: '3'
services:
    app:
    image: my-app-image
    environment:
    - DATABASE_URL=mysql://user:password@mysql:3306/dbname
```

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง: เมื่อแอปพลิเคชันทำงาน จะสามารถเข้าถึงค่าตัวแปรที่ตั้งไว้ผ่าน Environment Variables ได้

Kubernetes Architecture and Concepts

1.1 โครงสร้างของ Kubernetes

- Cluster: โครงสร้างหลักของ Kubernetes ที่ประกอบด้วยหลาย Node
- Node:
 - Worker Node: ทำหน้าที่รัน Container
 - Master Node: จัดการและควบคุมการทำงานของ Cluster

• Pod:

- หน่วยพื้นฐานที่ Kubernetes ใช้จัดการ Container
- 1 Pod อาจมีหลาย Container ที่ทำงานร่วมกัน

Kubernetes Architecture and Concepts

1.2 วิธีการทำงานของ Kubernetes

- Control Plane:
 - ประกอบด้วย API Server, Scheduler, Controller Manager และ etcd เพื่อควบคุม Cluster
- Kubelet:
 - Agent บนแต่ละ Node ที่ใช้สื่อสารกับ Control Plane
- Service:
 - ช่วยให้ Container ใน Pod เข้าถึงได้ทั้งภายในและภายนอก Cluster

How to Run Kubernetes Locally

2 การติดตั้ง Minikube และการตั้งค่า

 Minikube ช่วยให้รัน Kubernetes บนเครื่อง Local สำหรับการทดลองและ พัฒนา:

1.ติดตั้ง Minikube:

1. ดาวน์โหลดและติดตั้งตามระบบปฏิบัติการ (Windows, macOS, Linux)

2.เริ่มต้น Minikube:

bash

minikube start

3.ตรวจสอบสถานะ Cluster:

bash

kubectl cluster-info

Hands-On: Running Applications on Kubernetes

3 การสร้าง Kubernetes YAML ไฟล์

• ตัวอย่าง YAML สำหรับ Deployment:

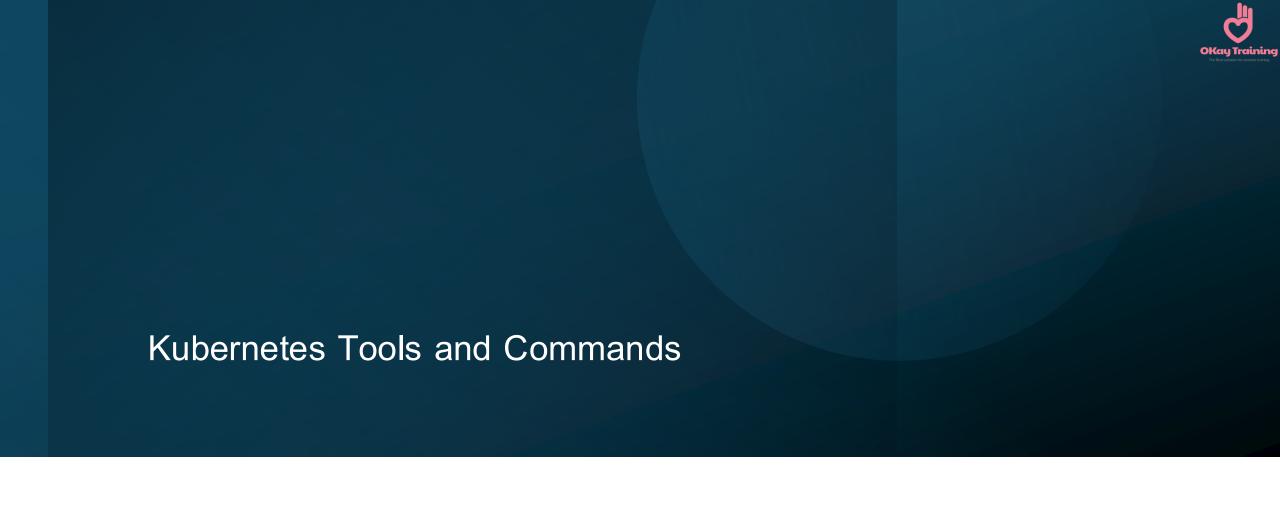
```
apiVersion: apps/v1
kind: Deployment
metadata:
 name: my-app
spec:
 replicas: 2
 selector:
  matchLabels:
    app: my-app
 template:
  metadata:
    labels:
     app: my-app
  spec:
    containers:
    - name: my-container
     image: nginx
     ports:
     - containerPort: 80
```


Hands-On: Running Applications on Kubernetes

```
Deploy Application ใน Kubernetes Cluster
   Apply ไฟล์ YAML:
      bash
             kubectl apply -f deployment.yaml
   ตรวจสอบสถานะ Pod:
      bash
             kubectl get pods
   สร้าง Service เพื่อเข้าถึง Application:
      bash
             kubectl expose deployment my-app --type=NodePort --port=80
   เข้าถึง Application ผ่าน URL:
      bash
             minikube service my-app
```


Kubernetes Architecture and Concepts

Using kubectl

1. คำสั่งพื้นฐานของ kubectl

• ดูสถานะ Cluster และ Resources:

bash

kubectl cluster-info kubectl get nodes kubectl get pods

• จัดการ Pod:

Bash

kubectl delete pod <pod_name> kubectl logs <pod_name> kubectl exec it <pod_name> -- bash

Kubernetes Architecture and Concepts

การจัดการ Resources ใน Kubernetes

- ใช้คำสั่ง kubectl เพื่อ **สร้าง, อ่าน, อัปเดต, ลบ** (CRUD) Resources
- ตัวอย่าง:
 - สร้าง Deployment:

bash

kubectl create deployment my-app --image=nginx

Scale Deployment:

bash

kubectl scale deployment my-app --replicas=3

Declarative vs Imperative

2.1 Imperative Approach:

- ใช้คำสั่ง kubectl เพื่อจัดการ Resources ทันที
- ตัวอย่าง:

bash

kubectl run my-app --image=nginx

2.2 Declarative Approach:

- ใช้ไฟล์ YAML เพื่อกำหนดสถานะที่ต้องการ แล้ว Apply ด้วยคำสั่ง
- ตัวอย่าง:

bash

kubectl apply -f deployment.yaml

Managing Resources in Kubernetes

3.1 การใช้งานคำสั่ง kubectl

สร้างและลบ Pod โดยใช้คำสั่ง:

Bash

kubectl run demo-pod --image=busybox --restart=Never --command --sleep 3600 kubectl delete pod demo-pod

Managing Resources in Kubernetes

3.2 สร้าง Resource แบบ Declarative และ Imperative

1.Declarative:

```
เขียนไฟล์ service.yaml และใช้คำสั่ง:
bash
kubectl apply -f service.yaml
```

2.Imperative:

1.สร้าง Service แบบตรง ๆ:

bash

kubectl expose deployment my-app --type=NodePort --port=80

Kubernetes

- apiVersion: กำหนดเวอร์ชันของ Kubernetes API ที่จะใช้ สำหรับ Deployment ในที่นี้ใช้ apps/v1 ซึ่งเป็นเวอร์ชันที่รองรับการ จัดการ Deployment ใน Kubernetes รุ่นล่าสุดkind: ระบุชนิดของ ทรัพยากรใน Kubernetes โดยในที่นี้คือ Deployment ที่ใช้ในการ จัดการการปรับใช้แอปพลิเคชันmetadata:name: ชื่อของ Deployment คือ react-app, ซึ่งจะใช้ชื่อเดียวกันนี้ในการตั้งชื่อ Pods, Services ฯลฯ
- **spec**: กำหนดข้อมูลและการตั้งค่าที่เกี่ยวข้องกับ Deployment**replicas**: จำนวนของ Pods ที่ต้องการให้ Kubernetes รัน โดยในที่นี้กำหนดให้มีเพียง 1 replica (1 Pod)

Kubernetes

- template: กำหนด template สำหรับ Pod ที่จะถูกสร้าง
 metadata: กำหนด labels ที่จะใช้กับ Pods ที่ถูกสร้างขึ้น

 - spec: กำหนดรายละเอียดของคอนเทนเนอร์ที่รันใน Pod:
 - containers: รายการคอนเทนเนอร์ใน Pod
 - name: ชื่อของคอนเทนเนอร์คือ react-app
 - image: กำหนด Image ที่จะใช้ในการสร้างคอนเทนเนอร์ ซึ่งในที่นี้คือ node:18 ซึ่งใช้ Node.js เวอร์ชัน 18
 - ports: ระบุพอร์ตที่คอนเทนเนอร์จะเปิดใช้ (ในที่นี้คือ 3000)
 - volumeMounts: ระบุการแมป volume (แหล่งข้อมูลภายใน Pod) ไปยังพาธภายในคอนเทนเนอร์ (/app)
 - **command**: คำสั่งที่คอนเทนเนอร์จะรันเมื่อเริ่มต้น ในที่นี้คือการติดตั้ง dependencies และเริ่มต้น แอป React โดยใช้คำสั่ง npm install && npm start
- volumes: กำหนดแหล่งข้อมูลที่ใช้ใน Pod
 - name: ชื่อของ volume คือ app-source
 - emptyDir: ใช้ volume แบบ emptyDir ซึ่งเป็น storage ชั่วคราวที่จะถูกลบเมื่อ Pod หยุดทางาน

